

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Regular. & trans. ad relig. Consilium CCCCLXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

forum redditum, atque etiam in expensas huius litis, condemnent.

De Regular. & transf. ad relig.

S V M M A R I V M.

- Inredientis Monasterium bona cui cedant.
1. 3. 5. Constitutio nova ad casum tantum expressum restringitur.
2. Religionem professus omnia Monasterio acquirit.
4. Constitutio nova ultra ius commune nihil disponens pro privilegio non est.
6. Casus omnis secundum expressum quandoque regulari debet.

CONSILIVM CCCCLXI.

CONSTITVTIONE Caroli Quinti Imperatoris ordinatum est anno 1515. in Comitatu Namurcensi, ut quisquis Monasterium aliquod dicti Comitatus, quod bonorum capax est, ingreditur, omnia bona tam feudalia, quam allodialia, quae ante ingressum habuit, retineat: feudalia quidem iure usufructus ad vitam, allodialia iure perpetuo; sic ut in ijs Monasterium succedat: quae vero post ingressum seu professionem ex linea recta devolvuntur feudalia bona iure usufructus similiter retineantur: sed ex latere obvenientia, tam ex linea directa, quam collateralis, integra quidem retineantur ad vitam professi; at eo mortuo, tertia tantum illorum pars iure proprietatis retineatur Monasterio, duae reliquae tertiae ad profecti proximos cognatos devolvantur. Quae constitutio deinde alia posteriore ejusdem Imperatoris anno 1541. est confirmata; addita tamen ea restrictio, ut quibuscumque casibus bona allodialia vel pro tota vel pro tertia parte appropriari deberent monasterio iure prioris constitutionis, proximus cognatus liceat intra triennium a morte profecti oblato iustopretio huiusmodi bona immobilia a monasterio avocare. Ex ea constitutione oritur dubitatio; an Maria de Hongre profecta in Monasterio de Cusalensi (quod est in Ducatu Brabantiae) iure dictae constitutionis admitti debeat cum sororibus & consobrinis suis ad Ioannis de Winnes avunculi sui hereditatem?

Dubitacionem facit, quod ea constitutio loquitur tantum de monasterijs dicti Comitatus Namurcensis, in verbis, *Quant aucuns Religieux ou Religieuses entreront ou seront profession en aucune Abbaye, ou Monastere, ou convent, de l'un de nostre pays.* Hoc est, quando aliqui Religiosi vel Religiosae intrabunt aut facient professionem in aliqua Abbazia, Monasterio, vel Conventu dictae nostrae patriae: ideoque ad Monasteria extra Comitatum sita videatur non posse extendi. *

- Quod quidem verum esse fatendum est, non tantum ex eo, quod de Comitatu tantum expressè loquitur constitutio, propter quod non potest nisi ad expressum referri. Bald. in l. Commodissime de lib. & posth. sed etiam quia strictè accipienda sit: ob id, quod adversus libertatem Ecclesiasticam lata sit; restricta nimirum facultate liberioris successionis & acquirendi monasterio, Authent. Cassa C. De sacros. Eccl. c. 1. De immuni. Eccl. lib. 6. * cum de iure communi religionem professus non minus quam secularis succedat, & bona monasterio acquirat.
2. Authent. Ingressi C. De sacros. Eccl. l. Deo nobis §. 1. C. De Episc. & Cler.

Quam quidem strictam interpretationem sequentes, dicimus praefatam Mariam profectam non esse excludendam à portione sibi in dictis bonis competente, videlicet quinta illius parte (pro numero enim capitum, non per stirpes facienda est divisio; quia dicto Ioanni nullus frater aut soror superstes sit, in Auth. de hered. ab intest. §. si autem defuncto vers. sed & ipsorum fratrum filijs:) nam quatenus hic casus, de persona profecta extra Comitatum, in dicta constitutione omisus est, relinquendus est dispositi oni iuris communis, l. si verò §. de viro soluto matrim. c. Susceptum De rescript. lib. 6. Bald. consil. 146. & 147. vol. 1. quod, ut dixi, discrimen non facit inter laicales & profectos. Cum itaque nulla extet constitutio in Comitatu Namurcensi, per quam extranea Monasteria prohibeantur ex causa successione accipere, prout nec seculares personae alio loco, quam in Comitatu Namurcensi prohibentur suis cognatis in bonis lib. de litis succedere; neque etiam in Ducatu Brabantiae extet aliqua prohibitio, qua personae religiosae bonorum live mobilium live immobilium alibi sitorum sint incapaces: non videmus, quid obstat huic D. Mariae, quod minus ad dictam portionem admittatur. Nam quod dici possit per dictum Imperatorem in annis decimoquingentesimo & vigesimo factam esse prohibitionem, ut religiosae personae bonorum immobilium essent incapaces, nihil ad rem subiectam pertinet: quia ea constitutiones universales & generales non sunt de omnibus omnino bonis quocumque loco sitis; neque in personas ipsas proprie conceptae & latae sunt; sed ad ipsa bona restrictae, ne scilicet bona immobilia in Ducatu Brabantiae Limburgensi, ac patria Ultramontana sita, ad Religiosas personas pervenire possent.

Neque est, quod hic dicatur Imperatoris eam fuisse tacitam mentem, quod alio loco constitutus Religiosos voluerit ab hac potestate succedendi secludere; quia iure privilegii in Comitatu Namurcensi constitutis concessisse reperitur ijs duabus constitutionibus; nam imprimis ea constitutio pro privilegio accipi non debet, quia nihil concedit ultra ius commune, l. 1. in fine Ad municip. Baldus in Auth. Habita C. Ne fil. pro patre, imò iuri communi detrahit, & praesertim in collateralis successione, d. c. Deo nobis: & sic cum privilegiato noceat magis quam profit, privilegium dici non meretur, l. si in l. intra dies de re iudic. l. Quod favore C. De legibus. Deinde quod generaliter in exorbitantibus praesertim, omisus casus sub tacita voluntate non comprehendatur, l. si in d. l. Commodissime nu. 12. & ita id, quod ex praefatione posterioris constitutionis, in ea parte, qua recitantur contenta supplicationis Nobilium, aperte & manifestè deprehendatur, suggestum quidem fuisse Imperatori, ut simili constitutione, qualem in Ducatu Brabantiae anno vicesimo constituit, acquisitioni Religiosarum personarum occurrere vellet: sed tamen Imperatorem, reiectis eorum precibus, priori constitutioni in Comitatu Namurcensi latae, inhaesisse, & eandem (adiecta tantum praedicta restrictione) confirmasse: sic ut certum sit, Imperatorem noluisse eodem iure uti Brabantos & Namurcenses. Illud interim admittendum est, ex verisimili mente

mente constituentis, & constitutionis ratione, non esse permittendum dictæ Mariæ, seu ejus Monasterio, liberio rem aut laxiorem succedendi potestatem, quàm habitura erat, si in aliquo dicti Comitatus Monasterio professæ fuisset; nam verosimile est, quod si Imperator de hoc casu cogitasset, quod videlicet aliquis extra Comitatum professus jure sanguinis ad bona in Comitatu sita perveniret aliquando, eadem restrictione ad omne munus eum admisisset; cum nulla ratio patiatur, ut alienigenæ melioris conditionis sint, quàm indigenæ; & traditum sit à Doctoribus, quod hoc casus casus omnis non habeatur pro omisso, sed secundum expressum sit regulandus, l. Titius §. Lucius & ibi Bart. & las. De lib. & postb. l. Si extraneus De condit. causa data. Atque ideo mortua prædicta Mariæ, Monasterio tantum remanebit tertia pars dictorum bonorum, quæ ex hac successione ad eam devoluta sunt: eamque poterunt proximi ipsius cognati, iusto pretio oblato, secundum dictam consuetudinem luere & avocare.

De Regularibus.

S V M M A R I V M.

Pañum retinendi immobilia professæ.

1. Minor contrahendo sine solemnitate iuris nulliter contrahit.
2. Alienatio rei Ecclesiæ nondum quæstæ facilis.
3. 8. Alienari sine solemnitate possit res, Ecclesiæ tantum delatæ.
4. 6. Rem alienam venditam, an venditor postea factus illius dominus illam vindicare possit.
5. Minor ingrediendo Monasterium bona sua secum infert absque solemnitate iuris.
7. Constitutio de bonis immobilibus non transferendis in Ecclesiæ, vel aliam manum mortuam.

CONSILIUM CCCCLXII.

I OANNES d'Andoye ex priore suo matrimonio cum Margareta de Felon procreavit unicam filiam Margaretam. Soluta priore matrimonio Ioannes secundas nuptias contraxit; ex quibus natis dicto Ioanni alijs liberis, dicta Margareta ingreditur Monasterium Albarum Dominarum in civitate Namurcensi. Et quoniam ex dissolutione prioris matrimonij, secundum leges municipales, seu consuetudinarias, ad eandem Margaretam devoluta erat proprietas bonorum maternorum, atque etiam paternorum, quæ tempore dictæ dissolutionis Ioannes habebat, usufructu solo apud Ioannem manente: idem Ioannes, ut dictæ proprietatis ulteriorem devolutionem ad prædictum Monasterium per ingressum & professionem dictæ suæ filię, l. deo nobis §. 1. Authent. Ingressi C. de Episc. & cler. impediret; durante tempore probationis, postquam eadem ejus filia habitum religiosum suscepisset, jam imminente seu instante die professionis, cum dicti Monasterij Priorissa, ac toto Conventu, assistente ejusdem Monasterij Patre & procuratore, paciscitur hoc modo: quod de omni jure, causa, & actione, quod seu quam dicta Margareta habebat, aut prætereundere poterat ad certa bona tunc specificata, dictæ Priorissæ & Conventus faceret cessionem seu transportum ad opus, & utilitatem dicti Ioan-

nis suorumque hæredum. Pro qua cessione & transportu idem Ioannes promisit Conventui annum reditum triginta florenorum Hollandicorum, redimibilem denario decimo octavo; idque ultra trecentos florenos dictæ Margarete in contractu antenuptiali per Ioannem contrahentem secundas nuptias reservatos & expendendos in vestitum & professionem ejusdem suæ filię. Post professionem dictæ Margarete & receptam solutionem dictorum triginta florenorum Hollandicorum pro uno anno, moritur dictus Ioannes: eo mortuo dictus Conventus à transactione recedere, & bona, quorum proprietates ad dictam Margaretam pertinebat, vindicare laborat ab hæredibus dicti Ioannis. Quaritur, an jure id fieri possit? * Causam dubitandi facit tunc quod sine juris solemnitate facta sit dictæ proprietatis per prædictam transactionem alienatio, can. Sine exceptione xii. q. 2. tum quod contractus hic non sit initus cum ipsa filia, sed cum dicto Conventu, qui illius (cum nondum in ejus potestate esset) juri præjudicium inferre non poterat, l. 1. c. De transact. ne quidem contrahendo cum patre illius, l. De re filiorum De eod. tit. & ne quidem si idem pater contraxisset cum eadem sua filia tunc adhuc minorene; in ejus potestate constituta, §. item inutilis Institus. de inutil. stipul. l. pater §. Si stipulanti De castrensi pecul. & sub alijs curatoribus nondum redacta, quorum auctoritate id fieri potuisset, l. 1. l. pupillus De auct. tutor.

Sed ex juris veritate nihil est, quod resiliendi ab hac transactione, & repetendi bona semel abdica, iustam causam præbere possit. * Nam nullitatis consideratio hic assumi non potest: ob id, quod hæc transactio respectu Monasterij nullam contineat speciem alienationis rei Monasterio acquisitæ; sed tantum renuntiationem seu repudiationem juris acquirendi, cujus acquirendi species tantum erat; eo quod Monasterio nondum delata esset. In alienandis enim eorum, quæ nondum acquisita sunt, facilius est occasio: nam si id fiat per Prælatum, cum consensu Capituli, etiam si aliæ juris solemnitates, quæ requiruntur in rerum perfecte acquisitarum, & Monasterio seu Ecclesiæ incorporatarum alienatione, d. c. Sine exceptione Auth. Invenimus C. de sacros. Eccles. non accesserint, valet: multum quippe interest inter rem acquisitam, & delatam tantum; & multo magis nec delatam, hoc est cujus apprehendendæ tempore contractus nulla est potestas, l. Delata De verb. signific. Vnde est quod servus, & filius familias domino ac patri præjudicare possint in acquirendis, non in acquisitis, DD. in l. fin. C. De acq. hæred. cum aliud sit alienare; aliud non acquirere, l. Si sponsus §. si maritus De donat. inter vir. & ux. l. Qui autem De his quæ in fraud. credit. ut latius hoc deducunt Philippus Francus, in c. 1. nu. 26. cum duob. seq. De reb. Eccles. non alien. ex sententia Ioannis Andreæ, in c. cum Apostolica De his quæ sunt à prælato sine consensu cap. Frederici de Senis, cons. 9. Casus talis est, Lapi, allegat. 26. Panormitani, in c. Tua nu. 9. De his quæ sunt à prælato sine consensu cap. & novissimè Socinus, in Fallentij reg. 110. reprobata contrariâ Petri Anchari sententia, in c. 1. nu. 6. De reb. Eccles. non alien. in c. 1. in fine eod. tit. * Qui sanè Petrus Ancharanus in cau-